

„ Виждъ врѣме-то — забутлино —
„ Нѣкой дѣждъ ще руки —
„ Да си свѣ крѣжилото,
„ Ако нѣ ще падни.
Всѧ дружина ся размѣрда —
Сънилива дрѣмлива —
Сѣкій очи си умила
И Ненчо отива.
Умихѫ ся, прекръстихѫ,
Ненчо напредъ тръгна,
Вси работѫ заловихѫ ;
На Ненча зло стана...
Силенъ бѣше и юнакъ Ненчо —
Лесно ся не дава
Попыта го другаръ Пенчо
— „ Нивѣмъ злѣ ти става?...
— „ Ще си пукни клѣтка глава :
„ Лютото мя растриса....
„ Азъ ще падна, ми ся струва :
„ Вие ми ся с'вѣса....
Другаря му растрои главѫ,
Както от' бабѫ знае,
Угаси му вѣглѣнъ с' водѫ
И дади му да ше.
Хвана Ненчо да работи,
Нѣ иѣ както първѣнъ;
Чукни с' чука два три пѣти :
Ето го — уморенъ....
— „ Зло ще пати, братко, Пенчо;
„ Зълъ сънъ съмъ санувалъ,
Каза жаленъ, боленъ Ненчо :
„ Всѧ нощъ съмъ бѣлнувалъ...
„ Ужъ съмъ видѣлъ — Добри станалъ
„ Глоглавъ и разрошанъ,
„ Вѣв' лице-то начумеренъ
„ И около ми ходялъ.
„ Махна с' рѣка и вѣздѣхна,
„ Чи вѣ пазвѫ си брѣкна,